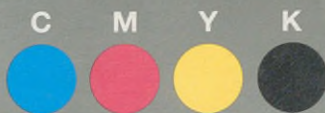

Part Code
ST1316

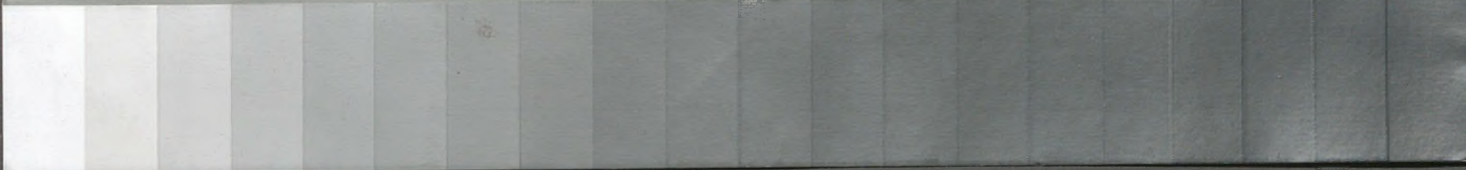

Grey Scale #13

DANES-PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ

JAWNE

Egz. Nr 30

Tylko dla nauczycieli akademickich

ANEKS

do ĆWICZENIA GŁÓWNEGO Nr 201
METODY i TREŚĆ PRACY DOWÓDCY, SZTABU DYWIZJI
ORAZ SZEFÓW RODZAJÓW WOJSK i SŁUŻB
W NATARCIU

Opracowanie metodyczne
zajęcia nr 17 z TO

46306

WARSZAWA

1986

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ

JAWNE

Egz. Nr 30

Tylko dla nauczycieli akademickich

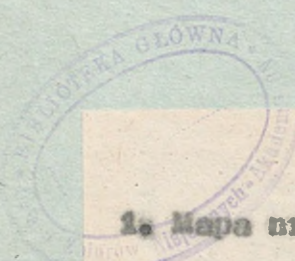

ANEKS
do ĆWICZENIA GŁÓWNEGO Nr 201
METODY i TREŚĆ PRACY DOWÓDCY, SZTABU DYWIZJI
ORAZ SZEFÓW RODZAJÓW WOJSK i SŁUŻB
W NATARCIU

Opracowanie metodyczne
zajęcia nr 17 z TO

46306

Opis załącznika

1. Mapa nr 01922/WV skala 1:100 000 na 6 ark.
Pokożenie wojsk własnych i wiadomości
o nieprzyjacielu o 11.00 21.3.

F O D S T A W A
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 86 ust. 2
(Dz. U. RP Nr 11 poz. 99)
.....
podpis

~~.....~~ **JAWNE**
~~.....~~
~~.....~~ **30**
Liczba nr

Tylko dla nauczycieli akademickich

ANEKS

do ćwiczenia głównego Nr 201

TEMAT: Metody i treść pracy dowódcy, sztabu dywizji
oraz szefów rodzajów wojsk i służb w natarciu.

Opracowanie metodyczne
zajęcia Nr 17 z TO

OPRACOWANIE METODYCZNE ZAJĘCIA NR 17/TO

I. TEMAT: Praca dowódcy i sztabu dywizji podczas kierowania walką.

II. CEL: 1. Nauczyć słuchaczy:

a/ w roli dowódcy dywizji:

- metody i treści pracy dowódcy podczas kierowania walką;
- sposobu podejmowania decyzji i precyzowania zadań bojowych w toku natarcia.

b/ w roli szefa sztabu i oficerów sztabu:

- treści pracy w zakresie przygotowania danych do decyzji, składania ich w formie meldunków i uzasadniania.

2. Doskonalić dowódcę dywizji i oficerów sztabu w prowadzeniu ścisłej i konkretnej ocenie sytuacji, taktycznej i topograficznej orientacji oraz wyciąganiu uzasadnionych wniosków do decyzji w toku natarcia.

III. FORMA: Zajęcia grupowe w terenie.

IV. CZAS: 6x45'

V. WSKAZÓWKI ORGANIZACYJNO-METODYCZNE:

1. Podczas konsultacji ustalić:

- metodę wypracowania decyzji przez dowódcę dywizji;
- podać układ zajęcia i zakres przygotowania się do zajęcia;
- wskazać na obowiązującą literaturę z zakresu prowadzenia natarcia przez dywizję i kierowania natarciem.

2. Podczas nauki własnej słuchacze powinni:

- powziąć decyzję w roli dowódcy dywizji, wrysować na mapę i być w gotowości do jej uzasadnienia;
- przygotować się do: złożenia meldunku w roli SWO z sytuacji o 11.00 21.8; zameldowania decyzji dowódcy armii; złożenia meldunku w roli dowódcy 57pz będącego w styczności z nieprzyjacielem; sprecyzowania i postawienia zadań podległym oddziałom i pododdziałom zgodnie z podjętą decyzją.

3. Zajęcia prowadzone będą na punkcie pracy p/n. CYGANKA.

4. W czasie prowadzenia zajęcia:

- każde zagadnienie poprzedzać wprowadzeniem teoretycznym i w sytuację taktyczną;
- treści szkolenia wzbogacać przykładami z ćwiczeń sojuszniczych oraz wojen lokalnych;
- wyjaśnić na czym polega praca grupy operacyjnej w terenie i jak zachowuje się GD w warunkach bojowych.

VI. ZAGADNIENIA I PODZIAŁ CZASU

Dojazd na punkt pracy -	60'	8 ⁰⁰ - 9 ⁰⁰
Przerwa i indywidualna orientacja	15'	9 ⁰⁰ - 9.15
1. Organizacja zajęcia	25'	9.15 - 9.40
2. Meldunek SWO z sytuacji o 11.00 21.8 -	10'	9.40 - 9.50
Przerwa	15'	9.50 - 10.05
3. Sprecyzowanie decyzji i zameldowanie d-cy A.	25'	10.05 - 10.35
4. Meldunek dowódcy 57pz	20'	10.35 - 10.55
Przerwa	15'	10.55 - 11.10
5. Wprowadzenie do walki drugiego rzutu.		
a/ konfrontacja decyzji z terenem	15'	11.10 - 11.25
b/ sprecyzowanie zadania bojowego	25'	11.25 - 11.45
c/ omówienie sposobu działania pułku	20'	11.45 - 12.10
Przerwa	10'	12.10 - 12.20
6. Omówienie zajęcia	10'	12.20 - 12.30

PRZEBIEG ZAJĘCIA

1. Organizacja zajęcia 25'
 - podanie tematu, celów i przebiegu zajęcia;
 - sprawdzenie map, notatek i planów pracy na PO;
 - sprawdzić teoretycznie jaki model pracy dowódcy dywizji i oficerów sztabu będzie stosowany w dynamice walki, wynikający z sytuacji o 11.00 21.8.

Uwaga: Zwrócić uwagę na fakt, że w sytuacji bojowej będzie potrzeba pracy na dwóch punktach w terenie.

Na zajęciach celowo pomijamy pracę dowódcy na punkcie Nr 1 - odparcie kontrataku - przyjmując, że dowódca zagadnienia na tym punkcie już przeprowadził.

Mozna także przyjąć, że dowódca dywizji organizację odparcia kontrataku w terenie tj. na punkcie Nr 1 prowadzi równoległe z zastępcą ds. liniowych.

Należy dostosować się do modelu przyjętego przez słuchaczy. Przypomnieć, że w teren dowódca wyjeżdża z zatwierdzoną decyzją, którą powinien meldować na SD.

- orientacja topograficzna

Wyjaśnić: dowódca dywizji wraz z grupą operacyjną /rekonesansową/ wyjeżdża w teren /na punkt pracy/ po uprzednim wypracowaniu i zatwierdzeniu decyzji na stanowisku dowodzenia lub wysuniętym stanowisku dowodzenia. Stąd po przybyciu na wybrany punkt, pracę rozpoczyna się od orientacji topograficznej lub taktyczno-topograficznej. Ze względu na ograniczony czas jakim dowódca dysponuje w dynamice walki, na wypracowanie decyzji i postawienie zadań, orientację zawsze prowadzi oficer, który jest najbardziej zorientowany w położeniu, i który przebywał dotychczas w tym terenie. Najczęściej będzie to dowódca pułku w styczności z nieprzyjacielem. Ponieważ zajęcie to jest drugim zajęciem w terenie /na II kursie/, ze względów szkoleniowych zwłaszcza bezbłędnego opanowania orientacji topograficznej w terenie przez wszystkich oficerów będzie ona prowadzona poza czasem operacyjnym i bez elementów taktycznych.

Wyznaczyć 1-2 oficerów do przeprowadzenia orientacji topograficznej, po czym omówić i ocenić pracę.

2. Meldunek Szefa Wydziału Operacyjnego 10'

Wyjaśnić, że zarówno dowódcy jak i oficerowie sztabu dywizji powinni być zawsze gotowi do złożenia swoim przełożonym meldunku o położeniu, stanie i możliwościach wojsk własnych i nieprzyjaciela.

Szef Wydziału Operacyjnego dywizji powinien być w gotowości do złożenia meldunku za całą dywizję.

W warunkach akademickich meldunek taki powinien obejmować treści podane w założeniu i na mapie, i traktowany jest jako sprawdzenie znajomości sytuacji z określonej godziny.

Meldunek taki powinien obejmować:

- stopień wykonania przez dywizję uprzednio otrzymanego zadania oraz charakter działania, położenie, stan i gotowość poszczególnych oddziałów /pododdziałów/;
- charakter działań i położenie sąsiadów;
- charakter działań nieprzyjaciela, jego ugrupowanie i prawdopodobny zamiar;

- niezbędne przedsięwzięcia w celu poprawy położenia.

Uwaga: Taki sam układ i treść meldunku obowiązuje także dowódcę i szefa sztabu dywizji w przypadku meldowania przełożonym sytuacji z określonej godziny.

Wykładowca wyznacza jednego oficera, który w roli SWO złoży meldunek z sytuacji o 11.00 21.8.

3. Sprecyzowanie decyzji i zameldowanie dowódcy armii - 25'

Wyjaśnić, że w dynamice walki dowódca dywizji wraz ze sztabem, na podstawie otrzymywanych meldunków od podwładnych, sąsiadów i elementów rozpoznawczych koryguje wcześniej podjętą decyzję, a w razie potrzeby podejmuje nową. Niezależnie jednak od rozwoju sytuacji, w newralgicznych momentach dla dywizji, tj. wprowadzenie drugiego rzutu, odparcie kontrataku lub wprowadzenie oddziału wydzielonego, dowódca dywizji ponownie ocenia sytuację i podejmuje decyzję, którą następnie melduje dowódcy armii, zazwyczaj przez techniczne środki łączności.

Pracę związaną z ponowną oceną sytuacji i podjęciem decyzji z sytuacji o 11.00 21.8 oficerowie przeprowadzili na nauce własnej, stąd na zajęciach przerobił element zameldowania w roli dowódcy dywizji, decyzji dowódcy armii.

Wykładowca wyznacza 1-2 słuchaczy do zameldowania decyzji

Przypomnieć że składane meldunki SWO i decyzji dowódcy dywizji, najczęściej odbywają się na SD lub WSD, po czym po zatwierdzeniu decyzji przez dowódcę armii dowódca dywizji wyjeżdża w teren. Dotychczasowa praca była prowadzona poza czasem operacyjnym, a obecnie dowódca dywizji przybywa na punkt obserwacyjno-dowódczy 57pz.

4. Meldunek bojowy dowódcy 57pz20'

Wyjaśnić, że po przybyciu dowódcy dywizji na punkt pracy dowódcy pułku najczęściej składa meldunek bojowy rozszerzając go o orientację topograficzną. Taki meldunek przyjęto nazywać taktyczno-topograficznym. Ponieważ orientację topograficzną przeprowadzono poza czasem operacyjnym, wykładowca wprowadza czas operacyjny - 12.00 21,8 i wyznacza oficera w roli d-cy 57pz celem złożenia meldunku bojowego.

Wraz z dowódcą na punkt pracy przybyli: szef wydziału operacyjnego, szef wydziału rozpoznawczego, szef artylerii dywizji, szef

saperów, szef zabezpieczenia chemicznego, szef grupy dowodzenia bojowego lotnictwem, szef obrony przeciwlotniczej oraz dowódca 19pcz, który wcześniej zameldował się na SD dywizji.

Uwaga metodyczna: oficera występującego w roli dowódcy 57pz przygotować na nauce własnej, zlecić mu opracowanie meldunku bojowego oraz sprawdzić. Treść i układ takiego meldunku powinien odpowiadać temu który składał SWO odpowiednio dostosowując go do szczegółu pułkowego.

5. Wprowadzenie do walki drugiego rzutu 60'
a/ konfrontacja decyzji z terenem 15'

Wyjaśnić, że konfrontację decyzji z terenem dowódca prowadzi od momentu przybycia na punkt pracy zwłaszcza w czasie słuchania meldunku dowódcy pułku. Ponadto w formie krótkiego rekoniesansu, wykorzystując szefów rodzajów wojsk i służb porównuje podjętą decyzję na mapie z terenem, nanosząc na mapę, w razie potrzeby niezbędne poprawki. Poprawki te najczęściej wynikają z różnic jakie wprowadza ocena warunków terenowych podczas pracy na punkcie w stosunku do oceny terenu z mapy, a także z pełniejszej i aktualniejszej oceny wojsk własnych i nieprzyjaciela na kierunku zamierzonego wprowadzenia pułku do walki. Wykładowca wyznacza 1-2 słuchaczy którzy w roli dowódcy dywizji przeprowadzą rekoniesans.

b/ sprecyzowanie zadań bojowych 25'

Wyjaśnić, że stosownie do podjętej decyzji dowódca dywizji w terenie musi sprecyzować zadania bojowe tym elementem, które będą wykonywały zadania na kierunku planowanego wejścia do walki 19pcz.

W pierwszej kolejności należy postawić zadanie 19pcz.

Zwrócić uwagę i wyegzekwować aby zadanie bojowe dla 19pcz było uściśnione zgodnie z regulaminem walki pkt 149 str. 129 i obejmowało:

- krótkie wnioski z oceny nieprzyjaciela;
- środki wzmocnienia;
- zadania bojowe;
- rubież wprowadzenia do walki i czas jej osiągnięcia;
- drogi marszu i sposób podejścia;
- rubieże rozwinięcia;
- sposób porażenia ogniowego nieprzyjaciela na rubieży wejścia do walki.

Ponadto dowódca dywizji stawia zadania innym elementom ugrupowania bojowego.

Celem uściślenia zadań artylerii wyznaczyć 1 oficera zwracając uwagę na zadania podczas przygotowania ogniowego i wsparcia ogniowego wprowadzanego do walki drugiego rzutu.

Na kierunku wejścia do walki 19pcz zadanie ponadto należy uściślić: pułkowi zabezpieczającemu wejście do walki /57pz/, odwodowi przeciwpancernemu, wojskom OPL, oddziałowi zabezpieczenia ruchu i innym.

Wyznaczyć 1-2 słuchaczy, którzy w roli dowódcy dywizji postawią zadania bojowe.

c/ omówienie sposobu działania 19pcz20'

Wyjaśnić, że omówienie sposobu działania jest elementem organizacji współdziałania prowadzonym w terenie i najczęściej z jednym pułkiem. Uzgodnienie działań z innymi elementami ugrupowania bojowego dywizji odbywa się poprzez zarządzenia i wytyczne przykazywane środkami łączności przez dowódcę dywizji lub oficerów sztabu.

Wyznaczyć oficera, który w roli dowódcy dywizji omówi sposób działania 19pcz.

6. Omówienie zajęcia:

- podkreślić wagę i złożoność zagadnień, które były treścią zajęcia, w procesie dowodzenia wojskami, zwłaszcza w dynamice działań;
- ocenić przygotowanie grupy do zajęcia i indywidualne wystąpienia słuchaczy;
- zwrócić uwagę na popełnione błędy i wskazać sposób ich wyeliminowania;
- wskazać kto i jakie zagadnienia powinien studiować na nauce własnej;
- podać termin omówienia ćwiczenia.

Załączniki: 1. Założenie nr 2 do ów. głównego nr 201

2. Mapa - Położenie wojsk własnych i wiadomości
o nieprzyjacielu o 11.00 21.8

OPRACOWAŁ:

ppik dr Julian MAJ

Uwagi wykładowców:

Wydrukowano w 30 egz.

Egz. nr 1 - 30 Bibl.Nauk.DZS

Wyk. ppik J.Maj

Druk H.W.

Druk ASG WP nr 0403/01821/WW

Kor.EA

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ

POUFNE

Egz. nr ...

Dla nauczycieli akademickich
i słuchaczy II Kursu WWLąd.

Założenie Nr 2
do ćwiczenia głównego nr 201

Mapa 1:100 000

N-34-127, 128, 129;

139, 140, 141.

Warszawa

1986 r.

I

1. „Zachodni” - prowadząc działania obronno-opóźniające dążą do załamania operacji zaczepnej „WSCHODNICH”, niedopuszczenia do odblokowania WARSZAWY i utrzymania przyczółka operacyjnego na wschodnim brzegu WISŁY w rejonie MIŃSK MAZOWIECKI, ŁUKÓW, PUŁAWY.

3KA /NZ/ o 11.00 21.8 trzema ZT w pierwszym rzucie walczy o utrzymanie rubieży: WOŁOMIN, MIŃSK MAZOWIECKI, KALUSZYN. 5 i 12 DPanc. posiadają odwody, każda w sile do BPanc.

Stwierdzono przygotowane do obrony rubieże: SULEJÓWEK - MIŃSK MAZ. oraz wzdłuż rz.ŚWIDER.

Lotnictwo wykonuje zmasowane uderzenia na ŚNJ i odwody „WSCHODNICH”.

2. „Wschodni” - 3A pomyślnie rozwija operację zaczepną na głównym i drugim kierunku uderzenia.

II

19DZ - zgodnie z deocyją dowódcy o 7.00 i.8 dwoma pułkami w pierwszym rzucie /55 i 57pz/, z marszu rozpoczęła atak na czołowe punkty oporu nieprzyjaciela, rozbiła siły główne 132 BZ i o 11.00 21.8 natarcie jej zostało zatrzymane przez siły nieprzyjaciela broniące drugiej pozycji.

Z meldunków podwładnych oraz informacji ze sztabu 3A do 11.00 21.8 dowódcy 19DZ wiadomo:

- na prawo 3DZ, z położenia w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem przeszła do natarcia i walczy na rubieży: WOŁOMIN, TRZCINKA, ROJKÓW, wsch. STANISŁAWÓW. Dywizja częścią sił rozwija natarcie w kierunku: CISÓWKA, SULEJÓWEK. Siłami głównymi 9pz wspólnie z 55pz likwiduje część sił 132bz w STANISŁAWOWIE.

- na lewo 20DPanc, w wyniku zmasowanych uderzeń lotnictwa weszła do walki z opóźnieniem około jednej godziny i tylko częścią sił. O 11.00 21.8 siły główne 20DPanc walczą z 13BZ /NZ/ na rubieży: kol. LUDWINÓW /9242/, KALUSZYN.

- 55pz jest w trakcie wykonywania zadania bliższego i walczy na rubieży: STANISŁAWÓW, ZALESIE /9234/, WALERCIN, natarcie pułku zostało zatrzymane i aktualnie pułk nie posiada sił do potęgowania uderzenia.

Straty pułku - 15% stanu osobowego i 10% sprzętu bojowego batalionów pierwszego rzutu.

Dowódca pułku prosi o obezwładnienie ogniem artylerii dywizji punktu oporu w rejonie: PORĘBY /9032/.

- 57pz trzema batalionami w I rzucie rozbił część sił 132bz i opanował rubież: ŻUKÓW, SZYMANKOWSZCZYŻNA, na której natarciu pułku zostało zatrzymane. Jednym batalionem ściga nieprzyjaciela w kierunku: CZARNA, MISTÓW.

Dowódca pułku zdecydował przerwać pościg 1bp, odtworzyć z niego odwód i następnie wprowadzić go na kierunku: ŻUKÓW, DĘBE WIELKIE. Prosi jednocześnie o obezwładnienie punktu oporu w m. CYGANKA.

Straty pułku: 80 zabitych, ok. 200 rannych; zniszczone 12 czołgów, 11BWP; uszkodzone 8 czołgów, 16BWP, dwie haubice, 7 samochodów.

- szczegółowe położenie wojsk własnych i wiadomości o nieprzyjacieli - mapa 1:100 000 „Położenie wojsk własnych i wiadomości o nieprzyjacieli o 11.00 21.8”

III

Dane dodatkowe

1. Z przydzielonego na 21.8 wysiłku lotnictwa myśliwsko-szturmowego wykorzystano 2e/1,
2. Z przydzielonego wysiłku śmigłowców bojowych wykorzystano 1e/1;
3. Decyzję z sytuacji o 11.00 21.8 meldować przez techniczne środki łączności.

Praca do wykonania:

1. Przystudiować Regulamin Walki zwłaszcza rozdział „Prowadzenie natarcia po podejściu z głębi” pkt: 147-155
2. Ustalić metodę i treść pracy dowódcy 19DZ i sztabu w sytuacji o 11.00 21.8.
3. Na nauce własnej powziąć decyzję w roli dowódcy 19DZ, wrysować ją na mapę i być w gotowości do jej uzasadnienia.
4. Na zajęciach być gotowym do:
 - złożenia meldunku w roli SWO z sytuacji o 11.00 21.8;
 - zameldowania decyzji dowódcy armii;

- złożenia meldunku w roli dowódcy 57pz będącego w styczności z nieprzyjacielem;
- sprecyzowania i postawienia zadań podległym oddziałom i pododdziałom zgodnie z podjętą decyzją.

Załączniki:

1. Mapa 1:100 000 - „Położenie wojsk własnych i wiadomości o nieprzyjacielu o 11⁰⁰ 21.8” /magazyn map/
2. Sytuacja inżynierska o 11.00 21.8

Sytuacja inżynieryjna
o 11.00 21.8

1. Pierwszorzutowe pododdziały dywizji z trudem pokonują przejścia w zaminowanym, głównie zdalnie, terenie.

Największą trudność w ruchu wojsk sprawiają zniszczone odcinki drogi o nawierzchni twardej z zaminowanymi objazdami oraz zaminowanie dróg gruntowych na całej długości nieregularnie rozmieszczonymi grupami min i pojedynczymi minami.

Pododdziały saperów 55pz i 57pz poniosły około 25% strat w stanie osobowym i zużyły 50% ŁWD i UZ-2. Użycie trałów do wykonania przejść jest nieskuteczne z uwagi na niekontaktowe zapalniki w minach kasetowych i stosowanie urządzeń przeciwlotniczych w minach klasycznych.

2. Położenie pododdziałów inżynieryjnych dywizji:

- OZR 19DZ kończy torowanie objazdu zniszczonej drogi na północ od m. STANISŁAWÓW;
- OZap 19DZ z 2j.m. w rejonie m. PORĘBY;
- Olnz 19DZ w rejonie m. WALENTYNÓW, częścią sił - plsap z 2ksap 2/3ABSap rozminowuje drogę: DOBRE, RUDZIENKO.

OPRACOWAŁ:

ppłk dr Józef MARCZAK

Wydrukowano w 180 egz.

Egz. nr 1-30 oprac.metod. /Aneks/

Egz. nr 31-180 Bibl. Nauk. DZS

Wyk. ppłk J. Maj

Druk H.W.

Druk ASG WP nr pf 404/pf 1823/WW

Kor.EA

mepe